

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/64/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317212112
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4317212112.7

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: Platíť sa oplatí, s. r. o., Bratislava, Košická 56, IČO: 45 684 618, v zastúpení Jakubčák, advokátska kancelária, s. r. o., Bratislava, Michalská 14, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: H.Q. X., Q.. XX.XX.XXXX, U. M. X, W.. Č.. Q. XXX, XXXXX U., J., o zaplatenie 224,12 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov prvoinštančného konania **n e p r i z n á v a**.

III. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal proti žalovanému zaplatenia peňažnej sumy vo výške 224,12 Eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu - Slovak Telekom, a. s., Bratislava, mu postúpil na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2015, ako aj odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 12.02.2016 pohľadávku voči žalovanému s tým, že takéto postúpenie bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 12.02.2016. Právny predchodca žalobcu bol telekomunikačný operátor, ktorý ponúkal jednotlivcom, ako aj domácnostiam, resp. firemným zákazníkom svoje produkty a služby pevnej i mobilnej siete, služby internetového pripojenia, možnosti sledovania televízie a iné služby, podľa zákona č. 610/2003 Z. z. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že jeho právny predchodca a žalovaný na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb, resp. zmluvy o pripojení a ich prípadných dodatkov, sa dohodli na tom, že Slovak Telekom bude poskytovať žalovanému presne určené a dohodnuté služby s tým, že žalovaný bude uhrádzať odplatu za ich poskytnutie. Predmetom týchto služieb boli mobilné služby, resp. služby spojené s užívaním SIM karty, ku ktorej bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Následne právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému takéto služby, ktoré boli vyfakturované, avšak žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, pretože neuhradil cenu za poskytnuté služby riadne a včas.

2. Súd následne doručil žalovanému žalobu s prílohami a vyzval ho v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), aby sa k nej vyjadril, pričom žalovaný napriek tomu, že mal žalobu doručenú v zmysle § 116 ods. 2, 3 CSP v spojení s § 106 ods. 3 CSP, sa k nej nevyjadril. Tunajší súd následne s poukazom na § 297 písm. b) CSP verejne vyhlásil rozsudok, a to dňa 17.01.2019, ktorým žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia takéhoto rozsudku okrem iného vyplýva, že súd právne posúdil vec podľa § 52, § 524 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, a to § 43 a § 44. Podľa názoru súdu vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným spotrebiteľský vzťah s tým, že žalobca nepreukázal aktívnu legitimáciu, ktorú je súd oprávnený skúmať,

nakoľko pri postúpení pohľadávky z podniku podľa zákona č. 351/2011 Z. z. je potrebné dodržať aj zákonné podmienky uvedené v § 43 ods. 13 takéhoto právneho predpisu a nie len všeobecné podmienky týkajúce sa postúpenia pohľadávky uvedené v § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách upravuje, že podnik môže postúpiť pohľadávku inej osobe buď so súhlasom účastníka alebo aj bez takéhoto súhlasu za predpokladu, že účastníka písomne vyzval na plnenie, a účastník napriek tejto výzve je v omeškaní s platením dlhu dlhšie ako 90 dní. Podľa názoru súdu však žalobca nepreukázal splnenie takýchto zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky, pretože nepredložil žiadnu výzvu od právneho predchodcu žalobcu o tom, že by ten vyzval žalovaného na splnenie svojho peňažného záväzku voči podniku a tiež nepreukázal doručenie takejto výzvy žalovanému, resp. súhlas žalovanému s postúpením pohľadávky. Z tohto dôvodu takéto postúpenie bolo urobené v rozpore so zákonom a tak je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, v dôsledku čoho žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Žalobca tiež nepredložil zmluvu o postúpení pohľadávok, z ktorej by vyplývalo, že predmetné pohľadávky mu boli aj reálne postúpené.

3. Proti takémuto rozsudku podal právny zástupca žalobcu odvolanie, v ktorom okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd tiež nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca ďalej v podanom odvolaní poukázal na skutočnosť, že nadobudol takúto pohľadávku, ktorú si uplatňuje v konaní od pôvodného veriteľa - spoločnosti Slovak Telekom, a.s., na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a Odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok, pričom táto skutočnosť bola oznámená žalovanému listom zo dňa 12.02.2016. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obo 210/01 sa tak dlžník nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, alebo jej neexistencie ak mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky. Žalobca ďalej uviedol, že na základe vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným boli právnym predchodcom žalobcu žalovanému poskytnuté služby, ktoré boli vyfakturované, avšak žalovaný si záväzok uhradiť cenu riadne a včas nesplnil, pričom mu boli vystavené faktúry za takéto služby. Podľa názoru žalobcu tak ten urobil skutkové tvrdenia o tom, že je veriteľom pohľadávky uplatňovanej v tomto konaní, ktorú mu postúpila spoločnosť Slovak Telekom, a. s., o čom doložil oznámenie o postúpení pohľadávky, zmluvnú dokumentáciu, ako aj faktúry, a označil zmluvu o postúpení pohľadávok a uviedol dátum vyhotovenia oznámenia o postúpení pohľadávok. Žalobca tiež urobil skutkové tvrdenia o tom, že jeho právny predchodca bol v právnom vzťahu so žalovaným, kedy tí na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb, resp. zmluvy o pripojení a ich prípadných dodatkov sa dohodli na tom, že právny predchodca žalobcu bude žalovanému poskytovať v nich vymedzené služby, a žalovaný bude uhrádzať odplatu za poskytované služby. Z uvedených dôvodov tak s poukazom na § 151 ods. 1 CSP je daná nespornosť skutkového tvrdenia o tom, že je veriteľom pohľadávky v tomto konaní a ktorá mu aj postúpená. Z tohto dôvodu tak došlo k porušeniu ustanovení Civilného sporového poriadku o odstraňovaní väd konania, pretože súd skôr ako prijal rozhodnutie, mal predtým žalobcu vyzvať na doplnenie alebo opravu podania, čo však podľa napadnutého rozhodnutia neurobil. Zároveň súd rozhodol bez nariadenia pojednávania s tým, že keby bolo nariadené pojednávanie, tak žalobca mohol získať možnosť reagovať na úvahu súdu o tom, že súd považuje zmluvu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným za neplatnú, a k tomu by sa mohol vyjadriť. Z tohto dôvodu tak rozhodnutie súdu je pre žalobcu aj nepredvídateľné. Tiež namietol porušenie ustanovení Civilného sporového poriadku o zjavnej nedôvodnosti žaloby podľa § 138, pretože súd nedodrжал takýto procesný postup a mal žalobcu vyzvať na späťvzatie žaloby, čo však súd neurobil. Okrem toho súd vydal platobný rozkaz v predmetnom spore, a teda považoval vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným za nespochybniteľný. Zároveň podľa názoru žalobcu prvoinštančný súd nedostatočným spôsobom sa vysporiadal s jeho argumentami a nevysporiadal sa tiež v dostatočnom rozsahu v odôvodnení svojho rozhodnutia so všetkými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie vo veci. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, resp. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Následne odvolací súd uznesením sp. zn. 5Co/142/2019 zo dňa 29.04.2020 zrušil rozsudok prvoinštančného súdu a vec mu vrátil na ďalšie nové konanie. Z odôvodnenia takéhoto rozhodnutia okrem iného vyplýva, že prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace základné procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok vzhľadom na jeho charakter spočívajúci v

prekvapivom rozhodnutí nebolo možné v odvolacom konaní napraviť. Podľa názoru odvolacieho súdu tým, že prvoinštančný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, tak žalobca sa dozvedel o výsledku konania o podanej žalobe až v doručenom rozsudku, a nemal možnosť nijakým spôsobom reflektovať na súdom prvej inštancie vytkané nedostatky podanej žaloby, ktoré v konečnom dôsledku viedli k zamietnutiu. Takéto rozhodnutie považovať až skutočne za prekvapivé a neprijateľné ani za situácie, ak v skoršom konaní vyzval žalobcu na predloženie dokladov, ktoré súdu chýbali. Odvolací súd ďalej dospel k názoru, že išlo o spotrebiteľsko-právny vzťah, a preto platí osobitná úprava konaní so slabšou stranou sporu, pričom podľa jeho názoru rozsudok Najvyššieho súdu SR 4Obo/210/01 platí pri postúpení pohľadávky len v „klasickom“ právnom vzťahu, avšak vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľsko-právneho vzťahu treba vyhodnocovať otázku vecnej legitímácie strán sporu no najmä dodávateľa, podnikateľa v rozsahu celého okruhu otázok spojených s platnosťou, účinnosťou, či účinkami postúpenia pohľadávky na podklade zmluvy, čo v sebe zahŕňa aj potrebu skúmania dovolenosti postúpenia pohľadávky. Dovolenosť postúpenia pohľadávky okrem základných podmienok upravených vo všeobecnom súkromnoprávnom predpise upravujú aj osobitné zákony upravujúce bankové, telekomunikačné, alebo iné právne vzťahy. Nutnosť preskúmania dovolenosti postúpenia pohľadávky a platnosť postúpenia v aj spotrebiteľských vzťahoch bola potvrdzovaná aj judikatúrou (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28. marca 2018). V prípade neplatnosti postúpenia pohľadávky, a nepreukázania postúpenia pohľadávky majú v kontradiktórnom procese rovnaké následky v podobe neúspechu, teda zamietnutie žaloby z dôvodu absencie preukázania vecnej legitímácie. Podľa názoru odvolacieho súdu tak súd prvej inštancie správne vychádzal z potreby skúmania podmienky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom žalobca vychádzal zo skutočnosti, že pre účinné postúpenie pohľadávky postačuje preukázať skutočnosť oznámenia postúpenia žalovanému. Preto tak súd prvej inštancie mal možnosť posudzovať platnosť a dovolenosť postúpenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu, ale mal ale dať priestor žalobcovi na splnenie preukázania aktívnej vecnej legitímácie.

5. Súd po tom, ako doručil takéto uznesenie právnomu zástupcovi žalobcu a žalovanému, tak zároveň vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby predložil listinné dôkazy, ktoré preukazujú aktívnu legitímáciu žalobcu z titulu postúpenia pohľadávky, a to: zmluvu o postúpení pohľadávky, výzvu právneho predchodcu žalobcu, ktorou vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku voči právnomu predchodcovi žalobcu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. ako aj doručenkou preukazujúcu doručenie takejto výzvy a pod. Právny zástupca žalobcu následne elektronickým podaním zo dňa 13.08.2020 uviedol, že trvajú na skorších podaniach a vyjadreniach, pričom žalobca nadobudol pohľadávku uplatnenú od pôvodného veriteľa, spoločnosti Slovak Telekom, na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.08.2015, odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávky zo dňa 12.02.2016 s tým, že takéto postúpenie bolo oznamované žalovanému listom zo dňa 12.02.2016. Zároveň uviedol, že v listine „Odstúpenie od zmluvy“ zaslanej žalovanému bol tento upozornený, že ak je aj napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho záväzku, môže právny predchodca žalobcu ako postupca postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu k peňažnému záväzku, písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu žalovaného, čím bola v plnej miere splnená citovaná legislatívna podmienka. Okrem toho žalovaný sa nevyjadril k podanému návrhu, nakoľko mu nebolo doručené žiadne vyjadrenie od žalovaného, hoci ho súd na to vyzval, a preto možno považovať skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/51/16 zo dňa 26.09.2016, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.03.2019 sp. zn. 43Co/14/2019. Vzhľadom na vyššie uvedené tak právny zástupca žalobcu navrhol, aby súd postupoval tak, že rozhodne voči žalovanému podľa podaného návrhu v spojení s týmto vyjadrením, a to rozsudkom. Žiadal tiež ospravedlnenie neúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní, pričom neeviduje žiadnu výzvu, že by súd považoval žalobcu v niečom za neúplnú či nedôvodnú, a preto skutkové tvrdenia žalobcu urobené v žalobnom návrhu považuje za nesporné, pretože neevidujú ani žiadne podanie žalovaného, pričom takéto podanie nevyplýva ani z elektronického súdneho spisu, a z tohto dôvodu súhlasia s tým, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Tiež právny zástupca žalobcu uviedol, že žiada oznámiť skutočnosti, kedy by súd považoval za potrebné, resp. vhodné doložiť podklad alebo vysvetlenie, či dôkaz zo strany žalobcu, pričom takýto doklad na výzvu súdu zabezpečí. Zároveň žiadal, aby súd, keby disponoval úvahou, resp. právnym posúdením veci, v dôsledku ktorej by bolo možné nároku žalobcu čo i len čiastočne nevyhovieť, resp. by tento nebol čo i len čiastočne dôvodný, k tomuto umožniť vyjadriť sa. Tiež neevidujú žiadnu platbu, ktorá by súvisela s nárokom žalobcu, tak ako bol uplatnený. K takémuto vyjadreniu priložil právny zástupca žalobcu odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 06.05.2015, ktorým mal právny

predchodca žalobcu odstúpiť od zmluvy uzavretej so žalovaným z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 45 dní po ich splatnosti, a to s poukazom na ust. § 44 ods. 8 písm. b) a § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z. Okrem toho v tomto odstúpení právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ak napriek písomnej výzve bude nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže spoločnosť Slovak Telekom v zmysle § 43 ods. 13 zákona postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu jeho peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez jeho súhlasu. Následne oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.02.2016 oznámil právny predchodca žalobcu, že postúpil pohľadávku, ktorú si uplatňuje v tomto konaní, resp. ich časť na žalobcu, pričom toto oznámenie bolo podané na poštovú prepravu dňa 19.02.2016, čo vyplýva z podacieho hárku.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že právny zástupca žalobcu a žalovaný sa nedostavili na pojednávanie zo dňa 24.08.2020, pričom právny zástupca žalobcu svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil, aby sa rozhodlo v jeho neprítomnosti, a žalovaný sa neospravedlnil, súd podľa § 180 CSP vykonal pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

7. Súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy: návrh na vydanie platobného rozkazu, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2016, faktúry z čl. 17-18, dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, súhlas so spracovaním údajov, zmluva o poskytovaní verejných služieb, elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu z čl. 55, zmluva o poskytovaní verejných služieb z čl. 56, dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb z čl. 57, rozsudok z čl. 88, odvolanie právneho zástupcu žalobcu z čl. 98-119, uznesenie krajského súdu z čl. 144, elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu z čl. 160-173, odstúpenie od zmluvy z čl. 174, oznámenie o postúpení pohľadávky z čl. 175, podací hárok z čl. 176 a oboznámil sa s ostatným spisovým materiálom, zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Právny predchodca žalobcu - Slovak Telekom a. s., uzavrel so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb, a to dňa 07.05.2014, pričom k takejto zmluve zároveň uzavreli aj dodatok z toho istého dňa. Predmetom uzavretej zmluvy a jej dodatku bolo poskytovanie elektronických komunikačných služieb „Happy XL“. Zároveň sa žalovaný zaviazal uhrádzať platby za poskytnuté služby, pričom právny predchodca žalobcu mu poskytol mobilný telefón „Samsung Galaxy S5 White“ za kúpnu cenu 49,- Eur. Žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti v trvaní 24 mesiacov a zaplatiť aktivačný poplatok, ktorý bol dohodnutý vo výške 10,- Eur. Žalovaný preukázal pri uzatváraní predmetnej zmluvy svoju totožnosť kópiou pobytového preukazu občana, z ktorého vyplýva, že žalovaný mal právo na pobyt, a je štátnym príslušníkom J.. Následne právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému faktúrou splatnou dňa 03.07.2014 sumu 61,99 Eur, faktúrou splatnou 04.08.2014 sumu 76,80 Eur, faktúrou splatnou 03.09.2014 sumu 57,- Eur a faktúrou splatnou 03.10.2014 sumu 72,92 Eur. Právny predchodca žalobcu odstúpením zo dňa 06.05.2015 od zmluvy o poskytovaní verejných služieb mal odstúpiť od zmluvy, ktorú uzavrel so žalovaným a to z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby v lehote do 45 dní po dni splatnosti, pričom toto odstúpenie adresoval žalovanému na adresu, ktorá bola uvedená v uzavretej zmluve žalovanému s tým, že záväzok voči spoločnosti Slovak Telekom predstavoval 947,71 Eur. Zároveň upozornil žalovaného podľa § 43 ods. 13 zákona, o možnosti postúpiť jeho peňažnú pohľadávku voči nemu písomnou zmluvou inej osobe aj bez jeho súhlasu v prípade ak napriek písomnej výzve nepretržite bude dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Zároveň oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.02.2016 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že postúpil jeho pohľadávku na žalobcu, pričom toto oznámenie bolo zaslané prostredníctvom poštovej prepravy žalovanému na adresu, ktorá je uvedená v zmluve, a to dňa 19.02.2016.

9. Podľa § 43 ods. 1, 2, 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo

a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu,

b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení,

c) odmietnuť uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak

1. poskytovanie verejnej služby na požadovanom mieste alebo v požadovanom rozsahu je technicky neuskutočniteľné okrem poskytovania univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) alebo by bolo možné len s vynaložením neprimerane vysokých nákladov,

2. záujemca o ňu nedáva záruku, že bude dodržiavať zmluvu preto, že je dlžníkom podniku alebo iného podniku alebo niektorý z týchto podnikov už predtým odstúpil od zmluvy s ním alebo vypovedal s ním zmluvu,

3. záujemca nesúhlasí s podmienkami zmluvy o poskytovaní verejných služieb,

d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu

1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo

3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení,

e) požadovať od účastníka alebo jeho splnomocneného zástupcu pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní verejných služieb predloženie preukazu totožnosti, vyhotoviť kópiu preukazu totožnosti alebo odčítať údaje z preukazu totožnosti elektronickými prostriedkami na účely overenia poskytnutých údajov účastníka podľa odseku 2 písm. b).

Podnik je povinný

a) uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c),

b) pri uzatvorení zmluvy o poskytovaní verejných služieb získať a overovať údaje účastníka vrátane účastníka používajúceho predplatené služby podniku a viesť evidenciu týchto údajov v rozsahu podľa § 56 ods. 3 písm. a),

c) písomne, elektronickou poštou, službou krátkych správ (SMS) alebo telefonicky oznámiť účastníkovi najmenej jeden mesiac vopred podstatnú zmenu zmluvných podmienok a zároveň ho informovať o jeho práve odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb bez sankcií, ak tieto zmeny neakceptuje; oznamovacia povinnosť je splnená aj oznámením účastníkovi, že došlo k podstatnej zmene zmluvných podmienok a kde sa s týmito zmenami môže podrobne oboznámiť. Ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

10. Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme. Zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,

b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o

1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,

2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi, 39)

3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46,

4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplývať na kvalitu služieb,

5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,

6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,

c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,

d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,

- e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,
- f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,
- g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,
- h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,
- i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

14. Súd považoval za nespornú skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol právny vzťah na základe uzavretej zmluvy, pričom právny predchodca žalobcu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti sa zaviazal poskytovať žalovanému elektronické služby s tým, že žalovaný sa zaviazal uhrádzať dohodnuté poplatky. Zároveň z uzavretej zmluvy nevyplýva, že by ju žalovaný uzatváral a užíval poskytnuté služby v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou, a preto súd považoval právny vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným za spotrebiteľský, nakoľko právny predchodca žalobcu sám pripravoval vopred formulárovú zmluvu, ktorej obsah žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a musel ju prijať ako celok alebo odmietnuť. Z tohto dôvodu tak právny predchodca žalobcu mal v čase uzavretia zmluvy postavenie dodávateľa a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd následne preskúmal, či žalobca preukázal aktívnu legitímáciu, nakoľko aj v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu je zrejmé, že prvoinštančný súd je oprávnený skúmať s prihliadnutím na spotrebiteľsko-právny vzťah aktívnu legitímáciu, napriek tomu, že ju žalovaný výslovne nespochyboval. Aktívnu legitímáciu žalobca odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú predložil s tým, že takáto zmluva je právnym úkonom, ktorý uzatvára pôvodný veriteľ – postupca a ďalší subjekt, postupník, bez účasti dlžníka, pričom na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, pretože zmenou v osobe veriteľa sa nemení obsah záväzku. K zmene v osobe veriteľa môže dôjsť len na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou aj aktívnu vecnú legitímáciu na jej súdne uplatnenie a vymáhanie. Z tohto dôvodu tak oznámenie postupcu dlžníkovi o tom, že došlo k postúpeniu pohľadávky je skutočnosťou, na ktorú právo viaže vznik povinnosti dlžníka plniť postupníkovi a po tomto oznámení už dlžník musí plniť postupníkovi a nie pôvodnému veriteľovi. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o sporové konanie, tak to je ovládané prejednávacou zásadou, podľa ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich preukázanie dôkazov je vecou strán sporu. Strana sporu tak musí uniesť bremeno tvrdenia skutočnosti, ktoré môžu privodiť jej úspech v spore, a toto bremeno tiež preukázať. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 132 ods. 1 určuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť strany označiť dôkazy na svoje tvrdenia, a z tohto vyplýva, že na strane sporu leží iniciatíva pri zabezpečovaní dôkazov. Strana, pokiaľ neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, tak nesie nepriaznivé dôsledky, ktoré môžu spočívať v tom, že súd rozhodne len na základe vykonaných dôkazov a zo skutkového stavu, ktorý bol takto zistený,

pričom takýto následok postihuje aj tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, no po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tak určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je daný výsledkom vykonaného dokazovania. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že žalobca má v súdnom spore nielen tvrdiť, ale i dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, a teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky. Ako vyplýva zo zisteného skutkového stavu, ktorý nebol sporný, tak pôvodný veriteľ, spoločnosť Slovak Telekom, ktorá bola v zmluvnom vzťahu so žalovaným, mala postúpiť žalobcovi svoje pohľadávky, ktoré mala voči žalovanému. Podľa názoru súdu však žalobca nepreukázal a nedoložil také listinné dôkazy, ktoré by preukazovali platné postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu, spoločnosti Slovak Telekom na postupcu Platíť sa oplatí. Zároveň s poukazom na skutočnosť, že ide o spotrebiteľský vzťah, tak rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/01 môže platiť len v klasickom právnom vzťahu, keď sa posudzuje otázka vecnej legitímácie, no nemožno aplikovať takéto rozhodnutie vo veciach spotrebiteľských, pretože dovoľenosť postúpenia pohľadávky okrem základných podmienok, ktoré sú upravené v Občianskom zákonníku, a to § 524 a nasl., upravujú aj ďalšie osobitné právne predpisy, pričom jedným z nich je aj zákon č. 351/2011. Zároveň aj Najvyšší súd SR napríklad v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 umožnil preskúmvanie dovoľenosti postúpenia pohľadávky, ako aj platnosti postúpenia v spotrebiteľských vzťahoch, pričom analogicky možno z neho vychádzať aj napriek skutočnosti, že sa zaoberal postúpením bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd z uvedených dôvodov tak skúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko právnym predchodcom žalobcu bol telekomunikačný podnik Slovak Telekom, a bolo potrebné pre platné postúpenie pohľadávky splniť tak všeobecné podmienky uvedené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj osobitné podmienky uvedené v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu preukazoval jednak oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.02.2016, ktoré bolo odoslané žalovanému dňa 19.02.2016 na adresu, ktorú uviedol v zmluve, resp. jej dodatku, čo vyplýva aj z podacieho hárku ako aj odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 06.05.2015, v ktorom vyčíslil právny predchodca žalobcu celkový dlh žalovaného z jednotlivých faktúr a zároveň ho upozornil na to, že podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. môže postúpiť peňažnú pohľadávku v prípade ak bude žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením peňažného záväzku. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky tak ako ich definuje § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., pretože z takéhto ustanovenia vyplýva, že podmienkou postúpenia pohľadávky podnikom je písomná výzva na úhradu pohľadávky, ktorá musí predchádzať postúpeniu a ktorá predstavuje upozornenie adresované účastníkovi na existenciu jeho neuhradeného záväzku. Ak následne účastník nezaplatí takúto pohľadávku ani do 90 dní od jej splatnosti, môže ju podnik postúpiť písomnou zmluvou inej osobe. Žalobca napriek tomu, že mu prvoinštančný súd vytvoril v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu priestor, aby preukázal svoju aktívnu legitímáciu tým, že bol vyzvaný, aby predložil zmluvu o postúpení pohľadávok, resp. výzvu podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. ako aj doručku, ktorá by preukazovala doručenie takéhto listinného dokladu žalovanému, však reagoval len predložením oznámenia o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ako aj predložením odstúpenia od zmluvy. Podľa názoru súdu tak žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, nakoľko nepredložil doručku, ktorou by preukázal účinné doručenie výzvy v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. žalovanému. Súd zároveň podotýka, že odstúpenie od zmluvy by mohlo byť považované za výzvu na zaplatenie peňažného dlhu, nakoľko právny predchodca žalobcu v takomto odstúpení špecifikoval svoje pohľadávky vyplývajúce z jednotlivých faktúr s tým, že zároveň poučil žalovaného o tom, že za akých podmienok možno postúpiť pohľadávky voči žalovanému. Na druhej strane, aby takýto právny úkon - výzva, za ktorú súd považoval predmetné odstúpenie od zmluvy bol účinný vo vzťahu k žalovanému, bolo potrebné, aby sa dostala do jeho dispozičnej sféry, tak ako to upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 45 ods. 1, pričom žalobca neprodukoval žiadny dôkaz, resp. neoznačil taký dôkaz, z ktorého by jednoznačne vyplývalo, že takáto výzva bola doručená žalovanému. Účelom ustanovenia § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. je okrem iného dať možnosť účastníkovi uhradiť jeho dlh na základe takejto výzvy podniku, a následne tým odvrátiť možné postúpenie pohľadávky. V konaní tiež nebol preukázaný súhlas žalovaného s postúpením takejto pohľadávky, a preto z uvedených dôvodov neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky uvedené v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. v spojení s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, a z tohto dôvodu je tak postúpenie pohľadávky neplatné, nakoľko bolo urobené v rozpore so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca tak nie je aktívne legitímovaný na podanie žaloby, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že vytvoril právnenému zástupcovi žalobcu, resp. žalobcovi

dostatočný priestor na to, aby ten preukázal platné postúpenie pohľadávky s tým, že súd dostatočne identifikoval vo výzve doručenej právnomu zástupcovi žalobcu listinné dôkazy preukazujúce takúto skutočnosť. Zároveň súd vytýčil vo veci pojednávanie, ktorého sa mohol zúčastniť právny zástupca žalobcu a reagovať tak aj na predbežné právne posúdenie súdu podľa § 181 ods. 2 CSP. Žalobca však takéto možnosti nevyužil, a teda si nesie dôsledky za to, že nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. Súd preto žalobu zamietol v celom rozsahu.

15. O trovách prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaný bol úspešný v celom rozsahu v súdnom konaní, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, a preto mu súd nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

16. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP, pretože žalobca bol úspešný v odvolacom konaní, nakoľko na základe jeho odvolania odvolací súd vyhovel jeho oprávnenému prostriedku a zrušil predmetný rozsudok, a preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).